

7 SŽ 104/03

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Sergeja Kohuta, sudcov JUDr. Jany Henčekovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci žalobcu **RNDr. M**

K, CSc., bytom v P, zast.
Mgr. E K, advokátkou v P

, proti žalovanému **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Nám. Ľ. Štúra č. 1**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 13. mája 2003 č. 615/2/2003-6.3, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného zo dňa 13. mája 2003 č. 615/2/2003-6.3, ako aj rozhodnutie Krajského úradu v B, odboru životného prostredia zo dňa 15. februára 2003 č. W/2003/211/21-WNR a vec vracia na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 16 681 Sk na účet jeho právnej zástupkyňi Mgr. E K č. do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou žiadal žalobca zrušiť rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Krajského úradu v B

zo dňa 15. februára 2003 a zamietol jeho odvolanie. Tvrdil, že žalované správne orgány postupovali v rozpore so zákonom, keď mu neuznali postavenie účastníka v správnom konaní, pričom poukazovali na zákon č. 223/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, na jeho obsah a výklad a poukazovali na Ústavu Slovenskej republiky týkajúcej sa práv občanov na zdravé životné prostredie.

Žalovaný žiadal zamietnuť žalobu s odôvodnením, že postupoval v súlade so zákonom a že žalobcovi nemohol priznať postavenie účastníka správneho konania podľa § 14, pretože žalobcove práva, ale aj právom chránené záujmy neboli dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie rozhodnutia žalovaného /§ 246 ods. 2 OSP/ preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

Základným sporom medzi účastníkmi bolo, či žalobca môže a má mať postavenie účastníka správneho konania vo veci, v ktorej Okresný úrad v P , odbor životného prostredia, na základe žiadosti spoločnosti P , a.s. so sídlom v P rozhodoval o súhlase na prevádzkovanie zariadenia na zneškodňovanie odpadov a o súhlase na uzavretie skládky odpadov, vykonanej rekultivácie a jej následné monitorovanie podľa zákona č. 223/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Ustanovenie § 74 ods. 4 zákona o odpadoch rieši postavenie účastníka v správnom konaní, ktoré právo priznáva obci.

Procesné konanie, vedené podľa zákona o odpadoch podlieha režimu zákona č. 71/1967 Zb.

Ustanovenie § 14 tohto zákona rieši okruh účastníkov správneho konania.

Podľa tohto ustanovenia účastníkom správneho konania je ten, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti boli alebo môžu byť dotknuté alebo kto tvrdí, že môže byť

rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý.

Vychádzajúc z obsahu uvedeného ustanovenia, okruh účastníkov správneho konania musí správny orgán vždy dostatočne zvážiť a posúdiť, nakoľko práva alebo právom chránené záujmy subjektov boli dotknuté alebo môžu byť dotknuté.

V danom prípade bolo treba vychádzať predovšetkým zo zákona o odpadoch. Tento zákon priamo neupravuje okruh účastníkov, týkajúceho sa konania podľa § 81 ods. 3 a 4, ako aj podľa § 7 ods. 1

Z uvedeného vyplýva, že nemožno absolútne vylúčiť možnosť iného subjektu byť účastníkom správneho konania, za splnenia zákonných podmienok.

V prípade sporného výkladu okruhu účastníkov konania je úlohou správneho orgánu vychádzať z obsahu zákona, podľa ktorého koná, z obsahu jeho filozofie a posúdenia možného dosahu na subjekty, ktoré o sebe tvrdia, že jeho rozhodnutím môžu byť dotknuté ich práva alebo právom chránené záujmy.

V danom prípade bolo nepochybné, že sa konalo podľa zákona o odpadoch a že išlo a ide vždy o citlivé konanie, ktoré v konečnom dôsledku môže mať dosah /pozitívny ale aj negatívny/ na subjekty v širšom slova zmysle a nielen na konkrétne subjekty, ktoré podľa rozhodnutia správneho orgánu by niečo mali vykonať alebo niečo strpieť.

Za takých okolností je potrebné vec posúdiť aj v súvislosti s právnymi predpismi, ktoré sú základom pre tvorbu právnych noriem nižšej právnej sily.

Základným zákonom, od ktorého sa odvíjajú konkrétne právne predpisy, je Ústava Slovenskej republiky.

Ústava Slovenskej republiky dáva základnú filozofiu právnych predpisov a pri výklade právnych predpisov je vždy potrebné veci posudzovať aj z hľadiska uvedenej filozofie.

V danom prípade bolo potrebné poukázať na ustanovenie

čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj na zákon č. 272/1994 Z.z. o ochrane zdravia ľudí.

Z pohľadu Ústavy Slovenskej republiky, citovaného zákona, ako aj čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa postavenie účastníkov, resp. ich okruh javí v inej polohe.

Preto správne orgány mali skúmať, či bola daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím vo veci preskúmania súhlasov spojená s možnosťou ďalšieho prevádzkovania skládky a rizikom poškodzovania životného prostredia v lokalite týkajúce sa žalobcu.

K uvedeným skutočnostiam mali správne orgány prihliadnuť tým skôr, že odborné posudky vzťahujúce sa na vec neboli rovnaké, čo v konečnom dôsledku bude vecou dokazovania na zistenie objektívneho skutkového stavu.

Správny orgán už v čase začatia konania mohol posúdiť, či konanie vo veci mohlo a môže mať negatívny vplyv na životné prostredie a to v lokalite, v ktorej žalobca žije a či takýto negatívny vplyv sa ho môže priamo dotknúť.

Preto správne orgány mali vychádzať z ustanovenia čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z vyššie citovaných zákonov a posúdiť v konkrétnom prípade, či môžu byť dotknuté ústavou zaručené práva žalobcu na priaznivé životné prostredie.

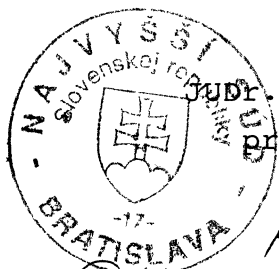
Správne orgány nevychádzali z vyššie uvedeného, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil ich rozhodnutia a vrátil im vec na ďalšie konanie, postupujúc podľa ustanovenia § 250j ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP v celkovej sume 16 681 Sk /za 2 úkony - prevzatie zastupovania a podanie žaloby po 1281 Sk plus režijný paušál 136 Sk, 2818 Sk / účasť na pojednávaní 1496 Sk plus režijný paušál

podľa § 13 ods. 6 a § 19 vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z.z., náhradu za stratu času podľa § 20 ods. 1 citovanej vyhlášky v sume 6804 Sk, náhradu cestovných výdavkov a náhradu použitia motorového vozidla v sume 3563 Sk a zaplatenie súdneho poplatku v sume 2000 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 30 dní odo dňa jeho písomného doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V Bratislave dňa 18. júna 2004

JUDr. Sergej Kohut, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Altm